

Reuerēde Dne

Dilectio tua proculdubio norit, ut sui fama ac animi integritate
nemo bonus nisi tu ania amittit, itaq; et ego quidem silentio iam
preterire nequeo, a uin dilectioni q; paucissimis aperiā, & ualiter
Johānes Crūsus p̄larus ille medax rabūla p̄die i eius reditu
corā gedanēsiū pretore regio i me egregie mētītus sit, effrenata
atq; sceleratissima eius audacia palā oblatrans, & ugi ego
illuc Vladislāua nōmō d. t. largitionibus, ueruetiā ors ac
singulos cūria procuratores arua et perūnis priuati me con-
duxisse, ea lege, ne q̄s q̄ procuratorū i sui patrimoniu, publici
istius sortis rāsa susciperet, ob quā rē. Johānes Crūsos
sortis ipudicissimi periculū tadē miseratūs, eius rāsam illuc
i iudicio Vladislāua roatūs agisset, & iū tu sordidissimis
suis nūgis illuc apud cūria mltm fauoris & gratia rōserūtūs
sit, & uapropter admiror, & uid nā sibi ornamenti
aut conscientia amplissimi uiri, ab eieto & infami om
scelerū & flagitiorū isto patrono ac rabula requirūt, qui
Sane per isigne suū scelus seipm ad suppliciu demiq; uiros
ac cūes ~~is plurimos~~ i discrimen periculōsissime adduxit
Is uero atq; sortū hor mostrū, postq̄ apud uos plurimū

7 corrupisem

7 forensi

6 clarissimos

fauoris se contulisse senserant, profecto nō absq; re iā petru
Dom rotumeliosissimis iurgijs et iurijs etiā pendente lite
mirūmodū ūxant, et excruciant, insidias quouis modo
tendūt, adeo, ut Dñs administrator, nisi eius aūthoritate
et iūstia mature intercesserit, profecto petrus Bom ob
iuriarū necessitudine hor irēdiū ruina iūitūs restigūat,
Quonia ego dabo opera tātis per illotus ille mendax

iuriarū graues penas reddat, Preterea ad Dñm admi
nistratore et ad dilectionē tuā de iurijs q̄stū mitto, ut
dilectio tuā hic gedano apud regiu p̄tore tā per suas
q̄ curia procuratorū vras fidissimas de falsa suspitione
(quā iniquis ille mēdax Jo. Crusiū mī male obiicit)
me excūsare uelit, Ego equidē dñm administratore
tā ex nobilissimorū parētū clarissima gente q̄
dilectione tuā excellentis Sapientie uirū grauisimū
cognoui i quibus semper diuina ac singularis con
suetudinis uirtus maior ē, q̄s i illis, q̄ deliri ac de
missi ex obscuro intū dignitatis sorte et casu ma
gis q̄s uirtute aut prudētia reperant, Vos igitur

iterū atq; iterū pror. et obtestor, cōtēplamini Petri Bonus
augustā cōtūmeliarū necessitudinē, misereamini eius
inoretia, illū ex faucibus calūmiatorū eripite, ac iūsticia
cōsultē, uti postmodū pendēte lite ab iūrijs tutus
foret, nō eqdē iūs tadē sorti ipudicissimi. et Jo. Crūs.
seruacionē & iūrias deprecatur.

Ceterū q̄so. ne dilectioni tuā molestu sit, me paulisper
iocari fabūla, quā cōtinuus ille hellas Johannes Crūsus
p̄dic i balneis rōtionatus ē, aperte enarrans, dilectionē
tuā Vladislauia iter pradēdu de me iūditū aūdarter
tulisse, in latinis me iūru pemitus ineptū prorsūq;
mūtile esse, a — iud igitur menti meā dulcius in
quiete noctūnis ymaginibus adubrari possit, q̄ tū ipse
m̄sa. mihi usq; adeo propitia sint, ut ex alto demiserit
spiritū, qui ūmra nocte latini sermonis lras ad dil: tuā
rescribere illi edocuit. Neq; hoc tamē i tui molestia
dixerī tantūmodo ut dilectio tuā iūdeat, q̄ fides aut tari
turritus i leuissimo isto mēdaci rabūla sita sit

+ me

In postremis